

આત્માનંદ પ્રકાશ

પુસ્તક ૯ મું. વિક્રમ સંવત્ ૧૯૬૮. માગશર. અંક ૫ મો.

રૂપરથ પદ પ્રરોહિત સુખાનુભવ

કરવા દેવાને માટે.

પ્રત્ન પ્રાર્થના.

(મધુસૂદન)

(વિષય વાત મમ માત તજીને કૃષ્ણ ભજન તું કરવા દે. ઐ રાગ)

પ્રભુ ! પ્રભુ ! લય લાગીછે મુજને, પ્રભુ ! મુખદર્શન કરવા દે.

શાંતવૃત્તિથી સુદૃઢ મનોરથ-અમીના ઘુંટડા ભરવા દે;

અમીઝર વામાનંદનથું ચિત્ત ! ભકિત સુધાને ઝરવાદે,

રૂપપરી ધ્યાવન સહકારીથી, રૂપ અતીત સંચરવાદે,

કેશવ શિવ કામુક તસ સંગે અનુપમ સુખમાં ઠરવા દે.

૧૨૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિષય વિરક્ત વીરાષ્ટક.

[શિખરણી છંદ]

સતાવો સો ફેરા, કરિ અતિ નિઝ કામ રચના,
નહીં તોયે ફાવી, સુદરશન જાણો દઢમના;
દિધા ફૂડા આળો, મટિ સુલિજ સિંહાસન થયા,
હતા સાચા વીરો, વિષય સુખમાં અંધ ન થયા. ૧

વસે વાસો બારો, વરસલગિ વેશ્યા ભુવનમાં;
મહાત્મા સ્થુદ્રીભદ્ર, ફેરિ નહિ આવ્યા જ ઘરમાં;
આર્તુમાસો રહિ ત્યાં, જરિ નહિ ડગ્યા સ્થિર જ થયા,
હતા સાચા વીરો, વિષય સુખમાં અંધન થયા. ૨

પ્રતી બોધે પ્રેમે, ધનકુંવર આવી નિજ ઘરે;
મહાનુભાવોએ, કિમ રહિ શકો કાયર પરે;
સુણી એવું શાળી, કુમર તજતા દ્વાત્રિંશ પ્રિયા,
હતા સાચા વીરો, વિષય સુખમાં અંધન થયા. ૩

મનાવે ભોભયો, મલપતિ મળી નેમિ જીનને;
વિવાહ કાળે વાલા, ચદુપતિ ગયા જાન લહિને,
સુણી પોકારો તે, વખત પશુનાં આવી જ દયા;
હતા સાચા વીરો, વિષય સુખમાં અંધન થયા. ૪

વળ્યા પાછા જાણી, ચદુપતિ કરે સર્વ વિનંતી,
કરો શું આ સ્વામી, અરજ કરતા રાબુલ સતી;
પ્રતીબોધી પોતે, શિવરમણિ માટે સજ થયા,
હતા સાચા વીરો વિષય સુખમાં અંધન થયા. ૫

વરાવે માબાપો, વિજય વિજયા નાનિ વયમાં,
લિધેલા તે વેળા, શિયળ નિયમો લાવિ મનમાં;
લગાવી કામોને, સુખપર તમાચો થિર થયા,
હતા સાચા વીરો, વિષય સુખમાં અંધન થયા. ૬

શ્રી મહાવીર જિન સ્તોત્ર.

૧૨૭

ગયો રાત્રી વેળા, પ્રભવ જંબુ કુમાર ધરમાં,
દ્વિઠા ત્યાં સ્વામીને, તવ ધરત વૈરાગ્ય મનમાં;
સવારે સો પાંચો, સતવિશ મળીને મુનિ થયા,
હતા સાચા વીરો, વિષય સુખમાં અંધન થયા. ૭

કુમારી મલ્લીને, પુરવ લવના મીત્ર છ મળ્યા,
લિધી દીક્ષા સાથે લગન વખતે કેલ વિકળા;
ગુણો એવા દુર્લભ, અહણુ કરીને શિવ ગયા,
હતા સાચા વીરો વિષય સુખમાં અંધન થયા. ૮

લી. દુર્લભજી ગુલાબચંદ મેતા.
વળા.

શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય કૃત.

શ્રી મહાવીર જિનસ્તોત્ર,

અનુવાદક,

મુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

ગતાંક ૫૪ ૧૦૧ થી ૧૩૨.

અનાદ્યવિદ્યોપનિષન્નિષણૈર્વિશ્રુત્વૈશ્વાપદ્મમાચરન્નિઃ ।

અમૂઢલઙ્કયોઽપિ પરાક્રિયે યત્ત્વત્કિંકરઃ કિં કરવાણિ દેવા ॥૨૩॥

હે દેવ! અનાદિ અવિદ્યાના રહસ્યમાં નિપુણ, સ્વચ્છંદવર્તી
એવા વાગાડંબરી જનોએ અમૂઢ લક્ષવાળા આપનો પણ અનાદર
કર્યો તો પછી મારું તો શું ગબ્બું? અર્થાત્ એવા મિથ્યામતિને હું શી
રીતે સમજાવી શકું? ૨૩

વિમુક્તવૈરવ્યસનાનુબન્ધાઃ શ્રયન્તિ યાં શાશ્વતવૈરિણોઽપિ ।

પરૈરગમ્યાં તવ યોગિનાથ તાં દેશનાભૂમિમુપાશ્રયેઽહમ્ ॥૨૪॥

૧૨૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

હે યોગિનાથ ! સર્વ વૈર વિરોધને મૂકી દઇને નિત્ય વૈરી પ્રાણિયો પશુ જેનો આશ્રય કરે છે, પશુ મિથ્યામતિ જેનું સ્વરૂપ સમજી શકતો નથી, એવી આપની દેશના લુભિનો હું આશ્રય કરું છું. ૨૪

મદેન માનેન મનોજવેન ક્રોધેન લોજેન ચ સંમદેન ।

પરાજિતાનાં પ્રસજં સુરાણાં વૃથૈવ સામ્રાજ્યરુજા પરેષામ્ ॥૨૫॥

હે પરમાત્મનું ! મદ, માન, કામ, ક્રોધ, લોભ અને હર્ષ આદિક દોષોવડે અત્યંત પરાભવ પામેલા પરમતના દેવોની સામ્રાજ્યલક્ષ્મી વ્યર્થજ છે. સદ્ગુણો વિનાનો બાહ્યાડંબર કેવળ દુઃખદાયી જ છે. અથવા તો તે એક વા અનેક-મહા રોગની જેમ પરિણામે વિનાશ કારક થાયછે. ૨૫

સ્વકણ્ઠપીઠે કઠિનં કુઠારં પરે કિરન્તઃ પ્રલપન્તુ કિંચિત્ ।

મનીષિણાં તુ ત્વયિ વીતરાગ ન રાગમાત્રેણ મનોઽનુરક્તમ્ ॥૨૬॥

પોતાનીજ ડોક ઉપર તીક્ષ્ણ કુઠાર (કુહાડા) ને મારનાર અન્ય મતવાળા ગમે તેમ લવો ! પરંતુ હે વીતરાગ ! તત્ત્વજ્ઞ પુરૂષોનું મન આપના ચરણમાં કેવળ રાગ માત્રથી અનુરકત થયું નથી, કિંતુ આપના અવિરોધિ વચનોની પ્રતીતિ થવાથી જ અનુરકત થયેલ છે.

સુનિશ્ચિતં મત્સરિણો જનસ્ય ન નાથ મુદ્રામતિશેરતે તે ।

માધ્યસ્થ્યમાસ્થાય પરીક્ષકા યે મણૌ ચ કાચે ચ સમાનુવન્ધાઃ ૨૭

હે નાથ ! જે પરીક્ષક લોકો મધ્યસ્થપણું રાખીને મણી અને કાચમાં સરખાપણું માને છે તેઓ પશુ અંતરમાં મત્સર ભાવનેજ બજવાવાળા છે એ વાત સિદ્ધાંત રૂપ છે. સદ્ગુણગ્રાહી મધ્યસ્થ માણસજ સાચા ખોટાને યથાર્થ પારખીને ખોટાને તજી ખરાને આદરી શકે છે. ૨૭

इमां समक्षं प्रतिपक्षसाक्षिणामुदार घोषामवघोषणां ब्रुवे ।

न वीतरागात्परमस्ति दैवतं न चाप्यनेकान्तमृते नयस्स्थितिः २८ ॥

શ્રી મહાવીર જિન સ્તોત્ર.

૧૨૯

સકળ પરવાદીની સમક્ષ નિર્ભયપણે અને નિઃશંકપણે આ અચળ સિદ્ધાંત બહાર કડું છું કે “ શ્રી વીતરાગ ઉપરાંત દુનિયામાં કોઈ દેવ નથી અને સ્યાદ્વાદ માર્ગ વિના બીજો કોઈ ન્યાય માર્ગ નથી.” તેથી કોઈ પણ મોક્ષાર્થીજનોએ દેવમાં વીતરાગદેવને અને ધર્મમાં સ્યાદ્વાદધર્મનેજ સ્વીકારવા યુક્ત છે. તે વિના તો અન્યત્ર અપાયેલા સ્વાર્થી ઉપદેશથી કેવળ ભ્રમણામાંજ ભૂલી સંસાર અટવીમાં સદા ભમવુંજ પડશે. ૨૮

न श्रृण्वैव त्वयि पक्षपातो न द्वेषमात्रादरुचिः परेषु ।

यथावदास्तत्परीक्षया तु त्वामेव वीर प्रज्ઞમાશ્રિતાः स्मः ॥

હે સ્વામિનૂ શ્રદ્ધામાત્રથી અર્થાત્ ગુણદોષની યથાર્થ પરીક્ષા કર્યા વિના ખાલી રાગમાત્રથી યા અંધશ્રદ્ધાથી અમને આપના વિષે પક્ષપાત નથી, તેમજ દ્વેષમાત્રથી અન્ય દેવોના વિષે અરૂચિ નથી. કિંતુ આત્મપણાની પુરતી તપાસ કરીનેજ હે વીર ! અમે તમારા શરણે આવ્યા છીએ. આત્મની પરીક્ષા આત્મ-અવિરોધી વચનથી, તેમના પવિત્ર ચરિત્રથી તેમજ તેમની નિર્દોષ મુદ્રા-પ્રતિમાથી થઈ શકે છે; તે પ્રમાણે પરિક્ષા કરતાં અમને આપનામાંજ આત્મપણાની પ્રતીતિ થયાથી અમે પરનો પરીહાર કરીને આપનો-આપની સ્યાદ્વાદ મુદ્રાનો સર્વથા સ્વીકાર કર્યો છે. ૨૯

तमःस्पृशामप्रतिज्ञासज्जाजं ज्वन्तमप्याशु विविन्दते याः ।

महेम चन्द्रांशुदृशा (?) वदातास्तास्तर्कपुण्या जगदीश वाचः ॥३०॥

અજ્ઞાની જનોને જેનો પ્રતિભાસ થઈ શકતો નથી એવા આપ જે વડે શીઘ્ર પ્રતિભાસિત થઈ શકોછો એવી નયગર્જિત અને નિર્મળ દૃષ્ટિ (સમક્રિતવંત) માં સ્પુરેલી જૈન વાણીને અમે અતિ આદર પૂર્વક સ્તવિયે છીએ. ૩૦

यत्र तत्र समये यथा तथा योऽसि सोऽस्यजिधया यया तथा ।

वीतदोषकलुषः स चेद्भवानेक एव जगवन्नमोऽस्तु ते ॥ ३१ ॥

ગમે તે મતમાં ગમે ત પ્રકારવડે ગમે તે નામથી રાગ દ્વેષ મોહાદિક દોષ-કલુષતા રહિત જે આપ છો તેજ એછેતો સહજ સિદ્ધ

૧૩૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

થાય છે કે એવા નિર્દોષ પ્રભુ આપ એકજ છો, તેથી આપને નમસ્કાર ! અમારે કેવળ નામથી કામ નથી. જેમના સમસ્ત દોષો દૂર થયાથી સ્ફટિક જેવા નિર્મળ ગુણો જેમાં પ્રગટયા હોય એવા શુદ્ધ અવિનાશી પરમાત્માને અમારો વારંવાર નમસ્કાર ! ૩૧

इदं श्रद्धामात्रं तदथ परनिन्दां मृदुधियो

विगाहन्तां हन्तः प्रकृतिपरवादव्यसनिनः ।

अरक्तछिष्टानांजिनवर परीक्षाङ्गमधिया—

मयं तत्वाद्लोकस्तु तिमयमुपाधिं विवृतवान् ॥ ૩૨ ॥

કેમળ બુદ્ધિ-ભદ્રકપરિણામી જેનો તો આ સ્તોત્રને શ્રદ્ધા માત્રથી માનો ! અને સ્વભાવેજ પરનિંદા રસિક જનો આ સ્તોત્રને પરનિંદા રૂપ માનો ! કેમકે નિંદક જનોને નિંદા કરવાનોજ ઢાળ પડ્યો હોય છે તેથી હૃદયમાં પણ પોરા જાગે છે. પરંતુ હે પ્રભો ! પરીક્ષા કરવાને સમર્થ એવા નિષ્પક્ષપાતી પુરૂષોને તો આ તત્ત્વ-પ્રકાશક સ્તોત્ર સ્તુતિમય ધર્મ વિચારણાનેજ ભગૃત કરનાર છે. તથાસ્તુ ! ! ! ૩૨

આત્મજ્ઞાનનો સરસ-શુદ્ધમાર્ગ

ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૦૮ થી શરૂ.

હવે દશ પ્રકારના સમ્યક્ત્વનું વિવેચન આ પ્રમાણે છે.

૧ નિસર્ગરૂચિ—નિસર્ગ એટલે સ્વભાવે કરીને જિનેશ્વરના કહેલા તત્ત્વોને વિષે રૂચિ થાય, તે નિસર્ગરૂચિ સમ્યક્ત્વ કહેવાય. છે અર્થાત્ જિનેશ્વરે દર્શાવેલા તત્ત્વાદિકના સ્વરૂપ એમજ છે, તેથી અન્યથા છેજ નહીં, આમ જાણે એટલે જે તીર્થંકર ભગવાને દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાલ તથા ભાવના ભેદે કરી તથા નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય, ભાવના ભેદે કરી ચાર પ્રકારના જીવાદિક પદાર્થોને જાતિસ્મરણ જ્ઞાનની જેમ ખીજના ઉપદેશ વિના અથવા શ્રુતજ્ઞાનના બળે કરીને અત્યંત શ્રદ્ધા કરે તે નિસર્ગરૂચિ સમ્યક્ત્વ કહેવાય છે.

આત્મજ્ઞાનનો સરલ-શુદ્ધમાર્ગ.

૧૩૨

૨ ઉપદેશરૂચિ—શુરૂ, માતા, પિતા વગેરે વડિલોએ કહેલા વસ્તુ તત્ત્વમાં જે રૂચિ ઉત્પન્ન થાય એટલે આંતરા રહિત કહેલા જીવાદિક પદાર્થોને વિષે તીર્થંકર, ગણુધર આદિપુરૂષોના તેમજ છદ્મસ્થ પુરૂષોના ઉપદેશથી જે રૂચિ-શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થાય તે ઉપદેશ રૂચિ સમ્યક્ત્વ કહેવાય છે.

૩ આજ્ઞારૂચિ—સર્વજ્ઞની આજ્ઞા ઉપર જે લબ્ય પુરૂષ રૂચિ કરે એટલે જે લબ્ય રાગ દ્રેષ, મોહ, તથા અજ્ઞાનથી દેશવડે રહિત થઈ તીર્થંકર તથા ગણુધર વગેરેની આજ્ઞા વડે પ્રવચનના અર્થ થયેલા છે, એમ જાણી પોતે બુદ્ધિહીન હોય તો પણ તેને યથાર્થ રીતે માષતુષ મુનિની પેઠે અંગીકાર કરે તે આજ્ઞારૂચિ સમ્યક્ત્વવાલો કહેવાય છે. આ સમ્યક્ત્વમાં કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે, આગમને વિષે જે અર્થ જ્ઞાની મહારાજે કહેલો છે તે યથાર્થ જ છે મારે પ્રમાણ છે, કદી તેમાંથી કોઈ ભાગ હું મંદ બુદ્ધિ સમજી શકતો નથી તો આગળઉપર વિશેષ અભ્યાસથી તે મારા સમજવામાં આવશે. ઉદ્યમ કરવાથી શું પ્રાપ્ત થતું નથી ? તેમ કરતાં કદિ સમજવામાં ન આવે તો મારા કોઈ કર્મનો દોષ છે. આ પ્રમાણે માને છે. પણ જેમાં પોતાને સમજ પડે નહીં તેને અપ્રમાણ ગણે નહીં, અને એવી દૃષ્ટિથી પોતે પોતાની મંદ બુદ્ધિ થવાના કારણ પ્રગટ કરે છે. સર્વ લબ્ય જીવોએ સમ્ય-ગૃહિષ્ઠિથી જિનેશ્વરના વચન ઉપર શ્રદ્ધા પૂર્વક એવી પ્રતીતિ કરવી જોઈએ. અને અભ્યાસમાં તત્પર રહેવું જોઈએ. એવી રીતે જિનેશ્વરે જે કહેલ તેને પ્રમાણભૂત માને તે આજ્ઞારૂચિ સમ્યક્ત્વ કહેવાય છે.

કોઈ પુરૂષે કોઈ ઉત્તમ શુરૂ પાસે ધર્મ સાંભળી પ્રતિબોધ

પામી દીક્ષા લીધી હતી. શુરૂએ તેને અભ્યાસ કરાવવા

આજ્ઞારૂચિ માંડ્યો પરંતુ કોઈ જ્ઞાનાવરણીય કર્મના ઉદયથી તે સમ્યક્ત્વ શિષ્ય એક પદ પણ ધારણ કરવાને કે ઉચ્ચાર કરવાને ઉપર માષ—શક્તિમાન થયો નહીં. આથી શુરૂ કંટાળી ગયા અને તુષનું દૃષ્ટાંત તેમણે માન્યું કે, હવે આ શિષ્યને શાસ્ત્રનું અધ્યયન

કરાવાથી સર્વું છેવટે એક વખતે શુરૂએ

૧૩૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેને કહ્યું કે, “ શિષ્ય, તને કાંઈ પણ આવડે તેમ નથી, માટે તું કેવળ ‘મારૂં, માતૃષ’ એમ જખ્યા કર. ” તે અદ્યપમતિ શિષ્ય તે વાક્ય પણ પુરી રીતે બોલી શક્યો નહીં. તેને ઠેકાણે ‘ માતૃષ ’ એમ બોલવા લાગ્યો. પોતે તે બાણતાં પોતાના આત્માને ધણી નિંદતો હતો, પણ કેવળ શુદ્ધી આજ્ઞાને પ્રમાણ કરી તે ઉપર ‘પૂર્ણ’ શ્રદ્ધા રાખતો હતો, તેથી તે ઉત્તમ ભાવનાઓ કરી ચાર ધનધાતીકર્મના ક્ષય કરી તત્કાળ કેવલજ્ઞાનની લક્ષ્મીને પ્રાપ્ત થયો હતો. આવો પુરૂષ આજ્ઞાદૃષ્ટિ કહેવાય છે.

૪ સૂત્રદૃષ્ટિ—સૂત્ર એટલે અંગ ઉપાંગ આદિ આચારાંગ પ્રમુખ. જેની અંદર આચારનું લક્ષણ કહેવામાં આવે છે, તેને વિષે જેને દૃષ્ટિ છે એટલે ભણવા ભણાવવાની, ધારવાની અને તેના સ્વરૂપના ચિંતવનની પ્રીતિ છે, તે સૂત્રદૃષ્ટિ સમ્યક્ત્વવાન કહેવાય છે. અર્થાત્ સૂત્ર ભણતાં ભણાવતાં તે સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થાય છે અને અતિશય સારા અધ્યવસાય ઉત્પન્ન થાય છે. તે સૂત્રદૃષ્ટિ ઉપર ગોવિંદ વાચકનું દૃષ્ટાંત છે.

ગોવિંદ નામે એક જૈન ધર્મનો ભક્ત હતો. તે જિનેશ્વરના આગમનું રહસ્ય તથા તત્ત્વનું ગ્રહણ કરવા માટે ગોવિંદ વાચકની કપડે કરી જૈન સાધુ બની આચાર્ય મહારાજની પાસે જૈન સિદ્ધાંત ભણવા આવ્યો. જૈન સિદ્ધાંત ભણતાં તેને સૂત્રના અર્થવડે તેના પરિણામની નિર્મળતા પ્રગટ થઈ આવી અને તેથી સમ્યક્ત્વને પામી જૈન શુદ્ધ મુનિ થઈ આચાર્ય પદને પામી ગોવિંદવાચકના નામથી પ્રખ્યાત થયા હતા. આ ગોવિંદ વાચક સૂત્રદૃષ્ટિ સમ્યક્ત્વવાળા ભણવા.

૫ બીજી દૃષ્ટિ—બીજીની પેઠે જે એક વચન અનેક અર્થને બોધ કરનારું હોય તે બીજી વચન કહેવાય છે. તેવા વચનને વિષે જેને દૃષ્ટિ હોય તે બીજી દૃષ્ટિ સમ્યક્ત્વવાન કહેવાય છે. જેમ બીજી એક હોય છતાં અનેક બીજીને ઉત્પન્ન કરે છે, તેમ આત્માને એક પદ ઉપર દૃષ્ટિ હોય તે અનેક પદની દૃષ્ટિને ઉત્પન્ન કરનારી થાય છે, એવી જે આત્માને વિષે દૃષ્ટિ તે બીજીદૃષ્ટિ કહેવાય છે, અથવા તે

આત્મજ્ઞાનનો સરલ-શુદ્ધમાર્ગ.

૧૩૩

ઉપર જળને વિષે પડેલા તેલના બિંદુનું દૃષ્ટાંત છે. જેમ તેલનો બિંદુ-જળના એક દેશમાં પડે છે, પણ તે પછી સમસ્ત જળને આક્રમણ કરે છે, તેવી રીતે તત્ત્વના એક દેશમાં આત્માની રૂચિ ઉત્પન્ન થઈ, તો તે આત્માની રૂચિ તેવી રીતના ક્ષયોપશમથી સમસ્ત તત્ત્વોને વિષે પ્રસરી જાય છે, આનું નામ બીજરૂચિ કહેવાય છે.

૬ અભિગમરૂચિ—અભિગમ એટલે વિશેષ પ્રકારનું જ્ઞાન, તેને વિષે જેને રૂચિ થાય તે અભિગમરૂચિ સમ્યક્ત્વવાનું કહેવાય છે. એટલે શ્રુતજ્ઞાનના^૧ અર્થને આશ્રીને જેને વિજ્ઞાન-વિશિષ્ટ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય તે અભિગમરૂચિ કહેવાય છે.

૭ વિસ્તારરૂચિ—સાતનયો વડે સંપૂર્ણ દ્વાદશાંગીની વિસ્તાર પૂર્વક વિચારણા કરવામાં જેની રૂચિ વૃદ્ધિ પામે છે, તે વિસ્તારરૂચિ સમ્યક્ત્વવાળો કહેવાય છે.

એ વિસ્તારરૂચિ સમ્યક્ત્વમાં નૈગમાદિક સર્વનયો વડે તથા પ્રત્યક્ષાદિક પ્રમાણો વડે ષટ્ દ્રવ્યનું અને તેના પર્યાયનું યથાર્થ જ્ઞાન યાય છે.

૮ ક્રિયારૂચિ—સમ્યક્ પ્રકારે સંયમ-ચારિત્રના અનુષ્ઠાન એ-ટલે ક્રિયા તેની પ્રવૃત્તિને વિષે જે રૂચિ થવી તે ક્રિયારૂચિ સમ્યક્ત્વ કહેવાય છે. જે પુરૂષને ક્રિયારૂચિ સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થયેલું હોય, તેને ભાવથી જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર અને ચારિત્રાચાર આદિ અનુષ્ઠાનને વિષે રૂચિ ઉત્પન્ન થાય છે.

૯ સંક્ષેપરૂચિ—જેનામાં વિશેષ પ્રકારે જાણવાની શક્તિ ન હોય, તેથી જે સંક્ષેપથી જાણવાની રૂચિ કરે, તે સંક્ષેપરૂચિ સમ્યક્ત્વવાળો કહેવાય છે. તે સમ્યક્ત્વમાં જિન વચન રૂપ આગમને વિષે અકુશલપણું છતાં તેમજ બૌદ્ધાદિક દર્શનનો અભિલાષી ન છતાં ચિત્તાતિપુત્રની પેઠે ઉપશમ, વિવેક અને સંવર નામના ત્રણ પદે કરીને તત્ત્વની રૂચિ પ્રાપ્ત થાય છે.

૧ આચારાંગ આદિ અંગ, ઉવવાઇ આદિઉપાંગ અને ઊત્તરાધ્યયનાદિ પ્ર-કરણ તે શ્રુતજ્ઞાન કહેવાય છે.

૧૩૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૦ ધર્મરૂચિ—ધર્મ એટલે અસ્તિકાયાદિ ધર્મ તથા શ્રુતધર્મ ચારિત્રધર્મ, તેને વિષે જેને રૂચિ હોય તે ધર્મરૂચિ સમ્યક્ત્વવાળો કહેવાય છે. એટલે જિનેશ્વરે કહેલા ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય વગેરેના ગતિ, સ્થિતિરૂપ ઉપદ્દાંભક્તા આદિ સ્વભાવને વિષે અસ્તિ-પણું તેમજ અંગ-પ્રવિષ્ટ અર્થાત્ અંગ-આગમના સ્વરૂપને વિષે તથા સામાયિકાદિ ચારિત્રધર્મને વિષે જે જીવ શ્રદ્ધા કરે છે, તે ધર્મરૂચિ સમજવો.

અહિં જે સમ્યક્ત્વના ઉપાધિ ભેદ વડે જુદા જુદા પ્રકાર કહ્યા છે, તે બાળજીવોને વિશેષ બુદ્ધિ ઉપજાવવા માટે કહેલા છે. પરંતુ વસ્તુ-તાએ તો નિર્સર્ગ અને અધિગમ એ બે ભેદમાંજ કોઈ કોઈ સ્થળે તે બધાનો અંતર્ભાવ થઈ જાય છે. વળી અહિં સમ્યક્ત્વને જીવથી અભિન્નપણું જે કહેલું છે, તે ગુણ અને ગુણીનો અભેદ જણાવવા માટે કહેલ છે, તે ઉપરથી સમજવાનું કે, જે દશ પ્રકારનું સમ્યક્ત્વ તેજ આત્મા છે, કારણ કે સમ્યક્ત્વ એ આત્માનો ગુણ છે, એટલે આત્મા તેજ સમ્યક્ત્વ અને સમ્યક્ત્વ તેજ આત્મા, એ તત્ત્વથી જાણવું. આત્મા અને આત્માના ગુણમાં અભેદ છે. તત્ત્વથી ગુણ અને ગુણી જુદાં નથી.—એ પરમાર્થ છે.

સર્વ ધર્મકૃત્યોમાં સમ્યક્ત્વની પ્રધાનતા.

“સમત્તમેવ મૂલં નિદિઠં જિણવરોહિં ધમ્મસ્સ ।

एगंपि धम्मकिच्चं न तं विणा सोहए नियमा ” ૧

“જિનવરોએ ધર્મનું મૂળ સમ્યક્ત્વનેજ કહેલું છે, તે સમ્યક્ત્વ વિના ધર્મનું એક કાર્ય પણ નિષ્ફળ શોભતું નથી.” ૧

આ અપાર સંસારમાં બહુ પ્રકારે ભ્રમણ કરી ખેદ પામી ગયેલા ભવ્ય જીવોએ જેનું સ્વરૂપ પ્રથમ કહેલું છે એવા શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ વડે પોતાના આત્માને યુક્ત કરવો. કારણ કે, પોતાની આત્મારૂપી લૂમિને નિર્મળ કરવાથી તે આધારે કરેલા સર્વ ધર્મના કૃત્યો પ્રભાસ ચિત્રકારે રચેલી લૂમિ ઉપરના ચિત્રોની જેમ અસાધારણ રીતે

આત્મજ્ઞાનનો સરલ-શુદ્ધમાર્ગ.

૧૩૫

શોભી ઊઠે છે. કારણ કે, આત્મશુદ્ધિ કર્યા વિના એક પણ ધર્મ કૃત્ય શોભતું નથી; તેથી બન્ધુ જીવોએ પ્રથમ આત્મશુદ્ધિને વિષે પ્રયત્ન કરવો.

આ જ'બૂદ્ધીપને વિષે ભરતશ્વેત્રના મધ્ય ભાગે સાકેતપુર નામે નગર છે. તે મનોહર અને ઉજ્જવળ એવા પ્રભાસ ચિત્રકા-ધરાથી તથા સુંદર જિન મંદિરોની શ્રેણીથી સુરનું દૃષ્ટાંત. શોભિત છે. નાગ, પુનાગ વિગેરે વિવિધ જાતના વૃક્ષોથી યુક્ત એવા અનેક ઉદ્યાનોએ કરી તે વિરાજિત છે. તેમાં સર્વ શત્રુરૂપી વૃક્ષોને ઈએડવામાં ગજેંદ્ર સમાન મહાખલ નામે એક રાજા હતો. એક વખતે તે રાજા સભામંડપમાં બેઠો છે, તેવામાં અનેક પ્રકારના દેશોમાં ફરનારા પોતાના એક દૂતને આ પ્રમાણે પુછ્યું, “હે દૂત, મારા રાજ્યને વિષે રાજલીલાને યોગ્ય એવી કોઈ વસ્તુ નથી એમ છે?” દૂતે કહ્યું, રાજેંદ્ર, તમારા રાજ્યમાં બીજી વસ્તુઓ છે, પણ નેત્રોને આનંદ આપનારી અને અનેક પ્રકારના ચિત્રોથી અલંકૃત એવી રાજકીડા યોગ્ય ચિત્રસભા નથી.” દૂતના આ વચન સાંભળી રાજાનું મન તેવી સભાના કુતૂહલથી પૂરિત થઈ ગયું. તત્કાળ તેણે મંત્રીને બોલાવીને હુકમ કર્યો કે, ‘સત્વર એવી ચિત્રસભા કરાવો.’ રાજાની આજ્ઞા થતાંજ મંત્રીએ તે આજ્ઞા શિરપર ચડાવી દીધી, વિસ્તારવાળી અને મનોહર વિવિધ પ્રકારની રચનાથી સુશોભિત એક મોટી સભા તૈયાર કરાવી. તે પછી રાજાએ વિમલ અને પ્રભાસ નામના બે ચિત્રકારોને બોલાવીને કહ્યું, “ચિત્રકારો, તમે બંને ચિત્રના કામમાં નિપુણ છો, માટે એક આ સભાને ચિત્રવાળી કરો, તેમાં સભાનો અર્ધ ભાગ વિમલ ચિતરે અને અર્ધ ભાગ પ્રભાસ ચિતરે,” એમ કહી તેમને અર્ધ અર્ધ ભાગ વહેંચી આપ્યો. પછી તેની મધ્ય ભાગે એક પડદો બાંધી રાજાએ તેમને સૂચના આપી કે “તમારે કોઈ કોઈનાં ચિત્રો જોવાં નહિ, તમે પ્રત્યેક તમારી બુદ્ધિ પ્રમાણે તેમાં ચિતાર કામ કરો.”

૧૩૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાજાની આવી આજ્ઞા થતાં તે બંને ચિત્રકારો એક ધીજાની સ્પર્ધાથી પોતપોતાના ભાગમાં ચિત્રકામ કરવા લાગ્યા. એવી રીતે ચિત્રકામ કરતાં તેમને છ માસ વીતી ગયા. તે પછી ચિત્રકામ જોવાને આતુર એવા રાજાએ તે બંનેની પાસે આવી ચિત્રકામ પૂર્ણ કરવા માટે પુછ્યું. આ વખતે વિમલે કહ્યું, “સ્વામી, મેં મારો ભાગ પૂરો કર્યો છે, તે આપ જુઓ.” રાજાએ તેમાં પ્રવેશ કરી જોયું, ત્યાં વિચિત્ર પ્રકારના ચિત્રોથી અદ્ભુત એવા તે ભૂમિ ભાગને જોઈને રાજા સંતુષ્ટ થઈ ગયો. તત્કાળ રાજાએ વિમલને ઘણું દ્રવ્ય તથા વસ્ત્રાદિ-કનું ઈનામ આપી તેની ઉપર મહાન્ પ્રસાદ કર્યો. તે પછી રાજાએ પ્રભાસને પૂછ્યું, ત્યારે પ્રભાસે કહ્યું કે, મેં તો હજી ચિત્રને આરંભ પણ કર્યો નથી, માત્ર હજી ભૂમિ સંસ્કાર કર્યો છે. એટલે ચિતરવાની ભૂમિને શુદ્ધ કરી છે. કારણ જો ભૂમિને ઘરાઘરા શુદ્ધ કરી હોય તો તે પર ચિતાર કામ ઘણુંજ શોભી ઉઠે છે. પછી રાજાએ તે ભૂમિ સંસ્કાર કેવો કર્યો હશે તે જોવાને માટે વચમાં રાખેલા પડદાને દૂર કરાવ્યો. તેવામાં તે ભૂમિની અંદર ઘણું રમણીય ચિત્રકામ થયેલું જોવામાં આવ્યું. તે જોઈ રાજાએ કહ્યું,—“અરે પ્રભાસ, તું શું અમને પણ ઠગે છે? અહિં તો સાક્ષાત્ ચિત્રકામ દેખાય છે.” પ્રભાસે કહ્યું “મહારાજ, એ સાક્ષાત્ ચિત્રો નથી પણ આ સામેના ભાગના ચિત્રોના પ્રતિબિંબોનો સંક્રમ થયેલો છે.” તેના આ વચનો સાંભળી રાજાએ ફરીવાર તે પડદો બંધાવ્યો, એટલે માત્ર એકલી ભૂમિ જોવામાં આવી. આથી રાજાએ વિસ્મય પામીને પુછ્યું, “ચિત્રકાર, તેં આવા ભારે સંસ્કારવાળી ભૂમિ કેમ રચી?” પ્રભાસ બોલ્યો, “સ્વામી, આવી ઉજવલ ભૂમિ ઉપર ચિત્રકામ ઘણું સરસ થાય છે. ચિતરેલી મૂર્તિઓના રંગની કાંતિ અધિક શોભે છે અને તે પર આલેખેલા રૂપ બહુજ દીપી નીકલે છે, જેથી પ્રેક્ષકોના હૃદયમાં આબેહુબ ભાવનો ઉલ્લાસ થઈ આવે છે.” પ્રભાસ ચિત્રકારના આ વચનો સાંભળી રાજા તેની વિવેકવાળી કુશળતા ઉપર હૃદયમાં સંતુષ્ટ થઈ તેને ઈનામ આપી તેની ઉપર પ્રસાદ કર્યો. અને તેને કહ્યું કે, “મારી આ ચિત્રસભા જે પ્રકારની શોભાવાળી થઈ છે તે અપૂર્વ પ્રસિદ્ધિ પામી એવીને એવી કાયમ રહેા.”

જૈન દર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન. ૧૩૭

સાકેતપુર નગર તે આ મહાન સંસાર સમજવો. મહાબળ રાજા તે સમ્યક્ પ્રકારે ઉપદેશ આપનાર એકથાનો ઉપનય. આચાર્ય સમજવો. જે સભા તે મનુષ્ય ગતિ સમજવી. જે ચિત્રકાર તે લઘ્ય જીવ જાણવો. જે ચિત્રશાલાની ભૂમિ તે આત્મા અને તે ભૂમિનો જે સંસ્કાર તે સમ્યક્ત્વ જાણવું. અને ચિત્ર તે ધર્મ સમજવો. જે અનેક પ્રકારના ચિત્રો તે પ્રાણાતિપાતની વિરતિ વગેરે વ્રતો જાણવા. ચિત્રોને દિપાવનારા ઉજવલ પ્રમુખ વર્ણો તે ધર્મને શોભાવનારા અનેક પ્રકારના નિયમો જાણવા. અને ભાવનો ઉદ્ભાસ તે વીર્ય સમજવું.

આ ઉપરથી એ ઉપદેશ લેવાનો છે કે, પ્રભાસ ચિત્રકારની જેમ પડિત પુરૂષોએ આત્મારૂપ ભૂમિને નિર્મલ કરવી કે જેથી તે આત્મભૂમિ ઉજવલ ક્રિયારૂપ અનેક પ્રકારના ચિત્રોની અદ્ભૂત શોભાને ધારણ કરે છે, જે શોભા આ જગતને વિષે અનુપમ ગણાય છે. આ પ્રભાસના દ્રષ્ટાંતથી સર્વ ધર્મ કાર્યોને વિષે સમ્યક્ત્વનું પ્રધાનપણું દર્શાવ્યું છે. હવે સમ્યક્ત્વના બીજા સડસઠ લેદો કહેવામાં આવશે.

અપૂર્ણ.

“જૈનદર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન”

(ગતાંક ૪૪ ૧૧૭ થી શરૂ.)

ઉપસંહાર.

પ્રિય વાંચક ગણ,

જૈનદર્શનના ચારે અનુયોગનું સ્વરૂપ સંક્ષિપ્ત પણે પૂર્ણ કરવામાં આવેલું છે. અવાંતર જૈનેતર દર્શનોના સિદ્ધાંતોની સરખામણી ક્રમશઃ થયેલી છે. જૈનદર્શન કે જેમાં અનંત પ્રાણી પદાર્થોનું જ્ઞાન સમાયેલું છે તેને ટુંકમાં કહીબતાવવું એ માત્ર મહાસાગરમાંથી એક બિંદુ પૃથ્વી ઉપર મૂકવા બરાબર છે. સંક્ષિપ્તપણે દર્શાવતાં અનેક પ્રકારે વસ્તુસંકલના અપૂર્ણ રહેલી હશે, એટલુંજ નહિ પરંતુ અનેક

૧૩૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્થૂલ સૂક્ષ્મ રહસ્યોનું આવાહન પણ નહીં થયું હોય તેમજ વસ્તુ તત્ત્વની પ્રજ્ઞા ઉલટી રીતે બનેલી હોય, આ સર્વને માટે મિથ્યાદુષ્કૃત દર્ધ ઉપસંહાર કરતાં જૈનદર્શનને અંગે તેની જનસમૂહમાં સર્વ સામાન્ય પરિસ્થિતિ પરત્વે બે બોલ લખવામાં આવે છે તે અપ્રાસંગિક નહીંજ ગણાય.

જૈન દર્શનના બાહ્ય અને અંતરંગ સ્વરૂપનો વિવેક કરતાં તેનું અખિલ અંગ અખંડ બને છે. બાહ્ય સ્વરૂપ કે જેને પ્રાકૃત પ્રાણીઓ તત્કાળ ગ્રહણ કરી શકે છે તે પણ એવી સુંદર મર્યાદામાં સંકલિત થયેલું છે કે તે અન્ય દર્શનોના બાહ્ય સ્વરૂપને લૌકિક કોટિમાં મૂકી, તેનાથી અતીત થઈ લોકોત્તર કોટિમાં સ્વયમેવ પ્રવેશ કરે છે. દૃષ્ટાંત તરીકે શ્રાવક અને મુનિઓનો આચાર કે જે જૈન દર્શનનું બહિરંગ સ્વરૂપ છે તેનું પૃથક્કરણ કરીએ, ત્યારે એક શ્રાવકનો આખો દિવસ કેવી સુંદર ભાવનામાં વ્યતીત થવો જોઈએ અને મુનિનો આખો દિવસ કેવી સુંદર ક્રિયાઓમાં પ્રવૃત્તિ પામી નિવૃત્ત થવો જોઈએ તે અંશોમાં વિસ્તાર પુરઃસર દર્શાવાયલું છે. એક શ્રાવક તરીકે હિંસાથી સ્થૂળ પ્રમાણમાં નિવૃત્ત થવું, અસત્ય તથા વાસ્તવિક સત્યનો અંગીકાર કરવો, રાત્રિ ભોજનથી વિરમવું, મધ અને માખણાદિ અભક્ષ્યથી દૂર રહેવું વિગેરે શ્રાવકની પ્રવૃત્તિઓ તપાસતાં અન્ય દર્શનના બાહ્ય સ્વરૂપથી પણ અનેક દરજ્જે ઉત્કૃષ્ટપણે વર્તે છે. અધિક માસની અંદર અમુક દર્શનના સવારમાં ઘણા વહેલા નદી તીરે સ્નાન કરવા જતા લકિત માર્ગાવલંબી પુરૂષો અને સ્ત્રીઓના બાહ્ય સ્વરૂપની ખારીકીઓ તપાસતાં અતિ લુચ્છ અને સામાન્યથી પણ સામાન્ય અનુભવવામાં આવશે, વળી તેવાજ ઇતર દર્શનના લકોત્તર લીલાનું અનુકરણ કરતાં કેવી શોચનીય સ્થિતિમાં આવી પડેલા છે, અને પડે છે તે જરા વધારે ઉંડું નિરીક્ષણ કરતાં ખબર પડશે. કહેવાતા સાધુઓ કે જેઓ કાંચન અને કામિનીના સંયોગથી જુદા નથી, તે કઈ રીતે લકોત્તરનો નિઃસ્પૃહ બનાવી શકે! વળી કોઈ અમુક દર્શનીયોના સાધુઓ એવા છે કે જેઓ પરિગ્રહ રહિત

જૈનદર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન. ૧૩૯

પણે વિચરે છે, તેઓનું અંતરંગ સ્વરૂપ હિંસાદિવાળું હોવાથી હિંસાનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ સ્વાનુભવગમ્ય નહીં હોવાથી, હાથી વિગેરેના માંસથી પોતાની જીવનવૃત્તિને સંદોષ બનાવે છે અને એ રીતે બહિરંગસ્વરૂપ શુદ્ધ અને સાત્વિક હોય નહિ તેમાં આશ્ચર્ય જેવું કશું જ નથી. જે જે દર્શનોના નેતાઓ જેટલા પ્રમાણમાં શુદ્ધ આચરણવાળા, સત્યમાર્ગને અનુસરનારા, વાસ્તવિક સાધ્યનું અવલંબન કરનારા હોય છે તેટલા પ્રમાણમાં તેમનો અનુયાયિવર્ગ સત્યમાર્ગમાં ટકી રહેલો હોય છે. જૈન દર્શનમાં મહાત્માની પ્રતિમા કે જેના ઉપર ધર્મનું જ મોટે ભાગે અવલંબન રહેલું છે તે કેવી સૌમ્ય આકૃતિવાળી અને નિરીક્ષકના હૃદયને ઉલ્લસાયમાન કરનારી છે. જ્યારે અન્યદર્શનોમાં કહેવાતા મહાત્માઓની પ્રતિમાઓ ઇતર આકૃતિવાળી દેખાય છે, કે જે વડે તેનું સેવન કરનારના હૃદયમાં તેવાજ ઇતર ભાવોને મુદ્રિત કરાવે છે કે જે ન્યાયની કોટિમાં આવી શકતા નથી.

દેવ ગુરૂ અને ધર્મ એ મુક્તિના બાહ્ય અંગરૂપ હોવાથી તે બાહ્ય અંગ ન્યાયદૃષ્ટ્યા તદ્દન શુદ્ધ અને નિર્મળ હોવું જોઈએ. જૈનદર્શનના આ બાહ્ય અંગોમાં કોઈ પણ જાતિના દૂષણનો આક્ષેપ આવી શકતો નથી એ તત્ત્વકથિત સ્વરૂપથી અનેક પ્રકારે દૃષ્ટિગોચર થાય છે. અન્યદર્શનોના આ ત્રણ બહિરંગોમાં આકૃતિ, સ્વભાવ, ગુણ દોષ, પરીક્ષા, પરિસ્થિતિ, રહેણી કરણી વિગેરે તપાસ કરતાં સંદોષ અને સત્યમાર્ગથી વ્યુત દેખાઈ આવે છે તે તેમના શાસ્ત્રીય બાહ્ય સિદ્ધાંતોમાંથી પુરવાર થાય છે.

અહિંસા પરમોધર્મ: સૂત્રાનુયાયિ જૈનદર્શનને આક્ષેપ કરતી મીસીસ એનીબીસેંટ કહે છે કે ‘જૈનો પાણીને અશાસ્ત્રીય રીતે ઉકાળે છે’ પરંતુ લૌકિક નીતિ રીતિના સંસ્કારવાળી તે સ્ત્રીને લોકોત્તર સંજ્ઞા કેમ ગ્રાહ્ય થઈ શકે! જૈન દર્શન તેને નીચે પ્રમાણે ઉત્તર આપે છે ‘મારા અનુયાયિઓને સંયમનું પાલન કરવાને માટે ઇન્દ્રિય નિગ્રહની સૌથી પહેલી

૧૪૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જરૂર છે. લગામ છોડી દેવાથી ઉન્નમત થયેલા ઈન્દ્રિય રૂપ અશ્વોનો વિકારવેગ ઓછો કરવાને માટે ઉબ્બુ પાણી એ પ્રખળ સાધન છે. આ બાહ્ય સાધનથી ધ્યાન અને પ્રાણાયામાદિક આંતર સાધનો ઘણી જ સરળતાથી આત્માને લભ્ય થાય છે. [શરીર સુધારકો (ડોક્ટરો) પણ કેમીકલી રીતે યૃથક્કરણ કરતાં ગરમ કરેલું પાણી પ્રાણીને સાત્વિક પ્રકૃતિવાન બનાવે છે તેમ કહે છે] આ હકીકત પ્રાસંગિક છે. આથી આત્મજય પ્રાપ્ત કરાવનાર અને પૌદ્ગલિક વાસનાઓનું દમન કરનાર તરીકે ગરમ કરેલું પાણી પ્રખળ કારણ છે; તે સાથે અમારી સૂક્ષ્મ સૃષ્ટિમાં સર્જિત થયેલી હકીકત એ છે કે જળમાં એ કેન્દ્રિય જીવોના જન્મ મરણનો વ્યાપાર સમયે સમયે થયાંજ કરે છે. તે પ્રાકૃત પ્રાણીઓથી અદૃશ્ય છે. તે વ્યાપાર પાણીને ઉકાળીને પીવાથી અટકી જાય છે અને બહોળા પ્રમાણમાં થતી ઉત્પત્તિ વિનાશરૂપ પ્રવૃત્તિ નિવૃત્તિનો માર્ગ બંધ પડે છે. સ્વાદ્વાહમય માંડે સ્વરૂપ હોઈ નફા ટોટાના સરવૈયા સાથે આ હકીકત ન્યાય અને યુક્તિ પુરઃસર છે એમ કહેવું બીલકુલ વાંધા વગરનું છે.

જૈનદર્શનનું અંતરંગ સ્વરૂપ કે જે તેનું તત્ત્વ સ્વરૂપ છે તેને આલુ જમાનાની વૈજ્ઞાનિક (Scientific) શોધ પ્રમાણે તપાસ કરવામાં આવે તો તે જનસમૂહને ઘણીજ સરળતાથી ગ્રાહ્યમાં આવી શકે તેમ છે. જેમકે ઓકસીજન અને હાઈડ્રોજનના સંયોગથી પાણી ઉત્પન્ન થાય છે તેમ આધુનિક વિજ્ઞાન શાસ્ત્ર માને છે અને તે પ્રત્યક્ષપણે સત્ય બતાવે છે. જૈનદર્શન કે જેના પ્રભુતા સર્વશ છે. તે પણ કહે છે કે વાયુર્યોનિરાપઃ ‘ પાણી એ પવનમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે ’ આ રીતે અનેક બારીક હકીકતો જે પ્રત્યક્ષ પ્રકટ થઈ અત્યારે જનસમૂહને આશ્ચર્યમાં ગરકાવ કરી મૂકે છે. તેની ઘણા વર્ષો પહેલાં સર્વજ્ઞાવડે જૈનદર્શનમાં સંકલના થયેલી છે, એમ ખાત્રીબંધ પુરવાર કરનારા જૈન વિદ્વાનો નીકળી આવવાની જરૂર છે. આ કાર્ય ઐજ્યુ. એટની પદવી પ્રાપ્ત કરનારા જૈન બંધુઓએ શાસ્ત્રાભ્યાસદ્વારા સિદ્ધ કરવાને પ્રયત્નશીલ થવું જોઈએ. પરંતુ અફસોસ છે કે ઐજ્યુએટ

જૈન દર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન. ૧૪૧

થનારવર્ગ હરેક કોઈ પ્રકારે આભુવિકા પ્રાપ્ત કરવામાં મશગુલ હોવાથી ધાર્મિક તત્ત્વોની જ્ઞાનપ્રાપ્તિમાં પ્રમાદી અને સુસ્ત રહે છે, અથવા તત્ત્વત્રિ અભાવ બુદ્ધિવાળા હોય છે.

જૈનદર્શનાનુયાયિ ગૃહસ્થોને માટે ઉત્તમ પ્રકારના આચારો શાસ્ત્રમાં નિરૂપણ થયેલા છે. પરંતુ અત્યારે આ ગૃહસ્થો મોટા વિભાગમાં તદ્દનુકૂળ પ્રવૃત્તિ કરતા નથી એ જોઈ બુદ્ધિમાન મનુષ્યોનું હૃદય ખિન્ન થયા વગર રહેતું નથી. ગૃહસ્થોના સ્વામીવચ્છલ, જ્ઞાતિ-લોજન, વરા આદિ પ્રસંગોમાં તેમની લોજન કરવાની રીતભાત, તેમના પાત્રોની શુદ્ધાશુદ્ધતા, તેમની ઉચ્છિષ્ટ મૂકવાની ટેવો અને ઉચ્છિષ્ટ લોજન અને પાણીની સાંયોગિક સ્થિતિ, આ સર્વ તપાસતાં શુદ્ધ આચારહીનપણું દેખાઈ આવે છે. આ ઉપરાંત ધાર્મિક કાર્યોમાં પણ કપટવૃત્તિ અને કીર્તિની લાલસા, તેમજ વ્યાપારદ્વારા અર્થ સાધનમાં બેહદ અપ્રમાણિકપણું, નોકરીના પ્રસંગોમાં ચોરી, ન્યાયાધીશપણામાં પ્રમાણિક રહિતપણું, વકીલાતના પ્રસંગોમાં અસત્ય મુકરદમાનું સમર્થન વિગેરે અનેક પ્રમાણોમાં એક શ્રાવકને યોગ્ય આચાર ભુલી જવામાં આવે છે અને શ્રીમદ્ હરિભદ્રસૂરિના કહેલા વચનો ન્યાયોપાર્જિતં વિત્તં ભજય લોક હિતાયતત્ માત્ર પુસ્તકમાં જ રાખવામાં આવેલા છે. આ પ્રકારે જે શાસ્ત્રનું અંતરંગ સ્વરૂપ ઉચ્ચતર છે તેના અનુયાયિઓનું બહિરંગ સ્વરૂપ તપાસતાં મોટે ભાગે નિરાશાજનક લાગે છે. જો કે હજી લૌકિક શાસ્ત્રોના બહિરંગ સ્વરૂપ કરતાં કહેવાતી સારી સ્થિતિ છે. પરંતુ તેવીજ અથવા તેથી અધમ સ્થિતિ ધીમે ધીમે કેમ ન થઈ જાય એવી ભીતિ સુસ્ત જનો તરફથી રાખવામાં આવે છે એ સંવેજાની ચેતવણી છે. આમ હોવાથી દરેક શ્રાવક પોતાના બાહ્યાચાર અથવા વર્તનમાં શાસ્ત્રાનુકૂળપણે શુદ્ધ હોવોજ જોઈએ.

કુસંપની વૃદ્ધિ એ પણ બાહ્યાચારની ચ્યુતાવસ્થા છે. જૈન કોન્ફરન્સ કે જે ભવિષ્યમાં હિતકર્ત્રી નીવડશે એવી આશાજનક હતી તે અટકી જવાનું કારણ કુસંપ શિવાય અન્ય નથી. કલેશ અને વાહ-

૧૪૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિવાહોમાં સમય ગાળી અનેક મનુષ્યો આ ટુંકું આયુષ્ય પુરું કરી ચાલતા થયા છે અને થાય છે. આમ હોવાથી જેટલો સમય કલેશ-માં પસાર થાય છે તેટલો અન્ય શુભ કાર્યોની પ્રવૃત્તિઓમાં ઉપયોગ કરવામાં આવે તો પોતાનું તો એકાંત હિતજ થાય છે. અને બીજાના હિતની આશા બંધાય છે.

કુસંપના બીજકલેશથી આવા ઉત્તમોત્તમ જૈન દર્શનના પણ વિભાગો પડી ગયેલા છે. દિગંબર, શ્વેતાંબર અને સ્થાનકવાસી એ ત્રણ ભાગ છે. આ ત્રણેમાં બાહ્યાચારની માન્યતામાં ઘણો તફાવત પડી ગયેલો છે. તેમજ તત્ત્વોમાં પણ ભિન્નતા અમુક અમુક અંશે છે. દિગંબર વિભાગની અમુક હકીકત અચારના જમાનાને માટે તદ્દન પ્રતિકૂળ છે. નસપણે વિહાર કરી જિનકલ્પીપણું આદરવું એ અચારના પ્રાણીઓની શક્તિથી અતીત છે. મૂર્તિનિષેધક વર્ગ કે જે સ્થાનકવાસી કહેવાય છે તેઓને મૂર્તિદ્વારા અલક્ષ્ય સ્વરૂપની ઉત્પત્તિ અને તેના લાભની ખબર નથી. પોતપોતાના આચાર્યો વડે થયેલી તત્ત્વોની ભિન્નતાથી બુદ્ધા પડી ગયેલા આ ત્રણ સંપ્રદાયો એક થઈ જાય એ બનવું અસંભવિત છે.

દ્રવ્યાનુયોગને અંગે જૈનોમાં અનેક પ્રકારે અપૂર્ણતા પ્રાપ્ત થયેલી છે. આપણી પ્રતિક્રમણ જેવી ઉત્તમક્રિયા, પ્રભુપૂજન જેવી ઉત્તમ ભક્તિ, પાત્ર અનુકંપા વિગેરે દાનોમાં પ્રવૃત્તિ આ સર્વ મુખ્ય ભાગે વસ્તુતત્ત્વને યથાર્થ જાણ્યા વગર આદરવામાં આવે છે. પ્રતિક્રમણની ક્રિયા કરનારા મનુષ્યોનો મોટો ભાગ તેના અર્થસૂચક પદોથી અજાણ હોય છે અને માત્ર મુખેથી પઠી જવામાંજ સર્વસ્વ પ્રાપ્ત થયેલું માને છે. અરે ! મુખપાઠ પણ બહોળે ભાગે અશુદ્ધ હોય છે; જ્યાં દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણની હજી અપ્રાપ્તિ છે ત્યાં ભાવ પ્રતિક્રમણની પ્રાપ્તિ કેવી રીતે હોઈ શકે ! પ્રભુ પૂજનની ક્રિયામાં દરેક ક્રિયાનો અર્થસૂચક ભાવાર્થ સમજવો જોઈએ. જ્ઞાન વગરની ક્રિયા કરનારા પ્રાણીઓ ધાંચીના બળદોની પેઠે માત્ર કષ્ટ કરે છે, પણ છે તેવીને તેવીજ સ્થિતિમાં રહે છે દ્રવ્યપૂજામાં સંસ્કારી થયેલા પ્રાણી-

જૈનદર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન. ૧૪૩

એ ભાવપૂર્ણમાં આગળ વધવાની જરૂર છે. વાસ્તવિક જ્ઞાન સાથે ધાર્મિક ક્રિયાનું સંમેલન કરી તે તે ક્રિયાઓમાં પ્રવૃત્તિ કરવાની જરૂર છે. આપણી સર્વ ધાર્મિક ક્રિયાઓ અર્થસૂચક હોવાથી તેમના ભાવાર્થને જાણવાની જરૂર છે. દૃષ્ટાંત તરીકે એક ચોખ્ખાનો સાથીઓ પ્રભુ પાસે કરતાં સંસારની ચાર ગતિની ભાવના મનન કરવાની છે, પ્રભુની ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેતાં રતનત્રયની ભાવના અંગીકાર કરવાની છે. જે જે ક્રિયાઓ કરવામાં આવે તે સર્વનો અર્થ બરાબર સમજી તદ્દનુકૂળ પ્રવૃત્તિ કરવા વડે સાધ્યની પ્રાપ્તિ થાય છે. આત્માર્થ લક્ષી લક્ષ રાખી ક્રિયાઓ કરાય તોજ અંતિમ લક્ષ્ય પમાય છે; માટે શૂન્યપણે થતી ક્રિયાઓમાંથી મુક્ત થઈ ક્રિયાઓને દ્રવ્યાનુયોગ રૂપ જ્ઞાનના સંસ્કારોમાં વણી દેવી જોઈએ. આમ કરવાથી જ્ઞાનક્રિયાચ્યામ્ મોક્ષઃ એ સૂત્ર વાક્યાનુસાર ઈષ્ટસિદ્ધિ નજીકમાં આવે છે.

ગણિતાનુયોગમાં પ્રવૃત્તિ કરનારા ઘણાજ ઓછા મનુષ્યો વર્તમાન સમયમાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે. કેટલાએકને તે (પોતાની અનિપુણ બુદ્ધિ હોવાને લીધે) મગજને કંટાળા ભરેલું લાગે છે, અને કેટલાક તે વિષયમાં પ્રવૃત્તિ કરતાજ નથી. આપણામાં અત્યારે જ્યોતિર્વિદ્યાની જે ખાત્રી જણાય છે તે આ અનુયોગલક્ષી ઓછી પ્રીતિ હોવાને અંગે છે.

કથાનુયોગ વાંચવા અને સાંભળવામાં જૈનોનો મોટો ભાગ ઉદ્યમી રહેલો છે. કથાઓ એ ઘણીજ સરલતાથી ગ્રાહ્ય હોવાથી અને શ્રોતાઓના હૃદયમાં રસપૂર્ણ ચિત્રો આલેખન કરતી હોવાથી પ્રાકૃત જનો ઘણાજ રસથી તે વાંચે છે. પરંતુ આ કથાઓ વડે ઉત્તમ ચારિત્ર્ય બંધાય છે—ઉત્પન્ન થાય છે, એ ઘણાજ થોડા વિરલ મનુષ્યો સમજે છે. કથામાં આનંદ માની તે સાંભળી બેસી રહેવાનું નથી પરંતુ તેના ગુણદોષની પરીક્ષા કરી આત્માની સાથે તોલન કરવાની આવશ્યકતા છે.

ચરણકરણાનુયોગ એ પૂર્વ ત્રણ અનુયોગોનું રહસ્ય છે. ત્રણ અનુયોગો રૂપત્રિપુટીમાંથી આનો જન્મ થાય છે. અર્થાત્ દ્રવ્યાનુયોગ વિગેરેથી પ્રાપ્ત

૧૪૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરેલું જ્ઞાન ત્યારેજ સાર્થક છે કે જ્યારે પ્રાણીને તે ચરણકરણાનુયોગમાં પ્રવૃત્તિ શીલ કરે. કેટલાક કહેવાતા અધ્યાત્મીઓ ગૃહસ્થલિંગમાં આરંભ સમારંભમાં પ્રવૃત્ત હોવા છતાં પોતાને જ્ઞાનગરિષ્ઠ માની ગૃહસ્થને યોગ્ય આચારથી પણ શિથિલ થઈ અભક્ષ્ય ભક્ષણ અને રાત્રી ભોજન કરતાં અચકાતાં નથી, તેમજ (આત્મા સર્વોત્કૃષ્ટ છે) એવા શાસ્ત્ર વચનોને પોતાની માન્યતા મુજબ અંગીકાર કરી જનસમૂહમાં પોતાને સર્વમાન્ય કહેવરાવે છે; અન્ય દર્શન સ્થિત મનુષ્યો જેમ એકાંતવાસી હોવાથી શુદ્ધ સ્વરૂપને પામી શકતા નથી તેમ જૈનદર્શન સ્થિત તરીકે કહેવાતા આ મનુષ્યો પણ એકાંતગ્રાહી હોવાથી શુદ્ધસ્વરૂપથી વેગલાજ છે એમ શાસ્ત્ર પુરવાર કરી આપે છે. ચરણકરણાનુયોગના વિષયને અંગે કહેવામાં આવેલું છે કે આ અનુયોગ એ જૈનદર્શનનું હૃદય છે. આ હૃદય વગર પુરુષાર્થહીન જીવનની પેઠે દ્રવ્યાનુયોગ કે જેમાં ઉચ્ચ તત્ત્વજ્ઞાનનો ખજનો છે તે વન્ધ્યા સુત^૧ શેખર તુલ્ય છે. કોઈ પણ સંપ્રદાયની નિંદા કરવી એ કેવળ પોતાના આત્માને કર્મભાર વડે ભરવા તુલ્ય છે, પરંતુ પોતાનાથી બને તેટલી શક્તિ વડે અન્યસિદ્ધાંતોની તુલના જૈન સિદ્ધાંતો સાથે કરી ગુણદેષરૂપ ત્રાજવાં વડે તોળી ઉપાદેય વૃત્તિ પ્રાપ્ત કરવી જોઈએ જેથી સ્વસ્થિતિ મ્યુત નહીં થતાં પરને માટે આશા-જનક ઉપકાર ઉદ્ભવે છે. મતસહિષ્ણુતા આ પ્રસંગમાં રાખવાની અનિવાર્ય આવશ્યકતા છે. તોજ સિદ્ધિ પર્યંત પરિણામવાળી થઈ શકે છે. અત્ર પ્રસ્તુત લેખ ઉપસંહરવામાં આવે છે, અને પુરુષાર્થ સિદ્ધયુપાય અને યોગશાસ્ત્રના આ ઉત્તમ દર્શનની પ્રશંસા સૂચક એ શ્લોક ટાંકી પૂર્ણ કરવામાં આવે છે.

एकेनाकर्षन्ती श्रुत्ययन्ती वस्तुतत्त्वमितरेण ।

अन्तेन जयति जैनी नीति मथान नेत्रमिव गोपी ॥ ૧ ॥

जिन धर्म विमुक्तोऽपिमाऽचूवं चक्रवर्त्यपि ।

स्यां चेदोऽपि दरिद्रोऽपि जैन धर्माधिवासितः ॥ ૨ ॥

૧ વન્ધ્યાના પુત્રને માટે મોરપીંછની કલગી બનાવવી તે.

ધર્મ પરિક્ષા.

૧૪૫

“ વલોણાની વિલોવનારી ગોવાલણીની પેઠે જૈન દર્શનની સ્થા-
દ્ધાદનોતિ (નિશ્ચય વ્યવહાર રૂપ) વસ્તુના સ્વરૂપને ઓક સમ્યગ્
દર્શનથી પોતાની તરફ ખેંચે છે, બીજી વખત સમ્યગ્ જ્ઞાનથી ગ્રહણ
કરે છે અને સમ્યક્ ચારિત્રથી સિદ્ધરૂપ માખણુ કાર્ય ઉત્પન્ન કરે છે.”

“ જૈન દર્શનથી રહિત ચક્રવર્તિપણું મારે જોઈતું નથી પરંતુ
જૈન ધર્મ વાસના વાસિત થયા પછી લલે દાસત્વ અથવા નિર્ધનપણું
પ્રાપ્ત કરું તોપણ મને તેમાં ઉત્કૃષ્ટ આનંદ છે. ”

(સંપૂર્ણ.)

ધર્મપરીક્ષા

પૂર્વકાલે આર્ય પ્રજામાં ધર્મની પરીક્ષા સારી રીતે થતી હતી.
જે ધર્મ સર્વ રીતે શુદ્ધ હોય, જેમાં બાહ્ય અને અંતર ક્રિયા નિર્દોષ
હોય, તેવા ધર્મની ભાવનાને અંગીકાર કરવાને આર્ય પ્રજા લલચાતી
હતી. ઘણો સમય થયા આ આર્યાવર્ત ઉપર અનેક ધર્મ ભાવના
ચાલી આવે છે, જ્યારે ઘણાં ધર્મો પ્રવર્તતા, ત્યારે શુદ્ધ ધર્મ કયો
હશે ? તેને માટે વિદ્વાનો અને વિવેકી બુદ્ધિમાન પુરૂષો તેની પરી-
ક્ષા કરતા હતા. પરીક્ષા ક્યાં પછી જે શુદ્ધ ધર્મ લાગે તેનો અંગીકાર
કરતાં અને અંગીકાર કરાવતા હતા. જે પુરૂષો સામાન્ય બુદ્ધિવાલા
હોવાથી ધર્મની પરીક્ષા કરવાને અસમર્થ હતા, તેઓ બીજા વિદ્વા-
નોને પછતાં અને તેમની સંમતિ મેળવી જે ધર્મભાવના ઉચ્ચ પ્રકા-
રની હોય, તેનો સ્વીકાર કરતા હતા. આજકાલ એ પ્રવૃત્તિનો લોપ
થયો છે. લોકો ગાડરીઆ પ્રવાહની પેઠે ધર્મોચરણમાં પ્રવર્તે છે. કયો
ધર્મ શુદ્ધ છે ? અને સર્વોત્તમ છે ? તેને માટે વિચાર કરનારા ઘણાં
થોડા હોય છે. જે ધર્મ પ્રાચીન હોય તેને માટે કદિ પરીક્ષા કરવાનો
જરૂર ન પડે પણ સાંપ્રત કાલે એવા અનેક નવા નવા નવા ધર્મો પ્રવ-
ર્તેલા છે કે, જેમની અંદર આચાર, વિચાર, ક્રિયા અને તત્ત્વોનું સ્વ-

૧૪૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

રૂપ વિપરીત અને બાધિત જોવામાં આવે છે, એટલું જ નહીં પણ કેટલીએક ક્ષિપ્રાઓ અને આચરણો પાપથી ભરેલી અને હાસ્યપ્રદ દેખાય છે, તેવા ધર્મોને પણ માન આપનારા લોકો ઘણી સંખ્યામાં હોય છે. કેટલાએક તો જે કુલમાં જન્મ થયો હોય, તે કુળના ધર્મને ઉત્તમ માની તે પ્રમાણે વર્તે છે. જો કે એ રીતિ બીજાની અપેક્ષાએ સારી છે, તથાપિ બુદ્ધિમાન પુરૂષે કેવળ સંપ્રદાય મોહ રાખી કુલ ધર્મ દૂષિત હોય તો તેના ત્યાગ કરવો અથવા વસ્તુતાએ ધર્મ શુદ્ધ હોય પણ પાછળથી દૂષિત થયો હોય તો તેના દોષો દૂર કરી તેને શુદ્ધ કરવો. કહેવાનો આશય એ છે કે, ધર્મની યથાર્થ પરીક્ષા કરી તેના અંગીકાર કરવો જોઈએ.

હવે તે ધર્મની પરીક્ષા કેવી રીતે થાય ? અને ધર્મની શુદ્ધિ શી રીતે જણાય ? તેને માટે અનેક રીતિઓ પ્રચલિત છે. મહાજ્ઞાનીઓ તો ત્રિકાલજ્ઞ હોવાથી ધર્મની પરીક્ષા સહેલાઈથી કરી શકતા હતા. પણ જેઓ તેવું જ્ઞાન ધરાવતા ન હોય, તેઓને ધર્મની પરીક્ષા કરવામાં અનેક રીતિઓ ગ્રહણ કરવી પડે છે. વ્યુત્પન્ન થયેલા વિદ્વાનો પોતાની તાર્કિક બુદ્ધિના બળથી ધર્મની પરીક્ષા કરી શકે છે, પણ જેઓ પૂર્ણ વ્યુત્પત્તિને પ્રાપ્ત થયેલા ન હોય તેમણે ધર્મની શુદ્ધિનું યથાર્થ પરીક્ષણ કરવું, તે મુશ્કેલી ભરેલું છે; તેને માટે મહાનુભાવ પ્રદ્યુમ્નાચાર્યે ધર્મની પરીક્ષા કરવાની એક ઉત્તમ રીતિ દર્શાવી છે, તે આ સ્થળે વાચકોને ઉપયોગી થયા વિના રહેશે નહીં.

એક વખતે મહાનુભાવ પ્રદ્યુમ્નાચાર્ય શિષ્યોના પરિવાર સાથે ભારતભૂમિ ઉપર વિચરતા હતા. તેઓ વિચરતા વિચરતા કોઈ એક નગરની બાહર ઉદ્યાનમાં આવ્યા, તેવામાં કોઈ એક બુદ્ધિમાન ગૃહસ્થ તેમને વંદના કરવાને આવ્યો, તે ગૃહસ્થ ‘કયો ધર્મ પાળવો તેને માટે શંકિત હતો તે અનેક ધર્મ ગુરૂઓને પુછ્યા કરતો, પણ કોઈ તરફથી તેને સંતોષકારક જવાબ મળતો નહોતો. તેના હૃદયની ધાર્મિક શંકાને કોઈ પણ પરાસ્ત કરી શકતું નહતું. તે શંકિત પુરૂષ પ્રદ્યુમ્નાચાર્યને વંદના કરી બોલ્યો “ મહાત્મન્ , હું ઘણા ધર્મ-

ધર્મ પરિક્ષા.

૧૪૩

ગુરુઓને મળ્યો, પણ કોઈએ મારી શંકા દૂર કરી નહીં. સર્વ પોત પોતાના ધર્મની શુદ્ધિ અને ઉત્તમતા બતાવતા હતા. કોઈએ પોતાનો નિષ્પક્ષપાત વિચાર બતાવ્યો નથી. તેથી મારા મનની શંકા દૂર થતી નથી. કયો ધર્મ ઉત્તમ ? તે મારા મનને નિશ્ચય થતો નથી. માટે આપ કૃપા કરી ધર્મની પરીક્ષા કરવાનો ઉપાય બતાવો; જેથી હું ધર્મની પરીક્ષા કરવાને સમર્થ થાઉં અને તે પછી પરીક્ષામાં પ્રસાર થયેલા શુદ્ધ ધર્મને હું પ્રાપ્ત કરું. તે ગૃહસ્થનાં આવાંવચનો સાંભળી મહાનુભાવ પ્રદુમ્નાચાર્યે તે પુરૂષને ધર્મની પરીક્ષા કરવાનો સરલ ઉપાય બતાવ્યો હતો, જે ઉપાય સર્વને મનન કરવા જેવો છે. મહાત્મા પ્રદુમ્નાચાર્યે દંતકાંતિથી પ્રકાશ કરતાં જણાવ્યું કે, ભદ્ર, તમારી ઈચ્છા ઉત્તમ છે. ભવિ આત્માએ ધર્મની પરીક્ષા કરવાનો ઉપાય જાણવો જોઈએ. જેમ કસોટી, છેદ અને તાપથી સુવર્ણની ખરી પરીક્ષા થાય છે, તેમ ધર્મની પણ કસોટી, છેદ અને તાપ એ ત્રણ પ્રકારે પરીક્ષા થાય છે. ધર્મ રૂપી સુવર્ણની પરીક્ષા કરવાને માટે વિધિ, ક્રિયા અને તત્ત્વ-વાદ એ ત્રણ પ્રકાર કહેલા છે. તેમાં વિધિ એ ધર્મરૂપી સુવર્ણની કસોટી છે, ક્રિયા છેદ છે અને તત્ત્વવાદ એ તાપ છે. જે ધર્મ એ ત્રણ પ્રકારથી શુદ્ધ હોય છે, તે ધર્મ સર્વોત્તમ છે. હે પવિત્ર ધર્મની ઈચ્છા રાખનારા ભવિઆત્મા, તમે એ ત્રણ પ્રકારે ધર્મની પરીક્ષા કરી જોજો અને તે પરીક્ષામાં જે ધર્મ પ્રસાર થાય, તેને તમે અંગીકાર કરજો. ”

મહાનુભાવ પ્રદુમ્નાચાર્યના સુખથી આ વચન સાંભળી તે ગૃહસ્થ હૃદયમાં સંતુષ્ટ થઈ ગયો. તેના હૃદયમાંથી શંકાનું અંધકાર ઓછું થઈ ગયું. તે પ્રસન્ન વદને બોલ્યો “ ભગવન્ ” આપે જે ત્રણ પ્રકાર બતાવ્યા, તે મારા હૃદયમાં મનોરૂ થઈ પડ્યા છે. મને હવે ખાત્રી થાય છે કે, ધર્મની પરીક્ષા કરવાને આપ એકજ સમર્થ છો. કોઈ પણ ધર્મોચાર્યે આવી યુક્તિ બતાવી ન હતી. આપ મહાનુભાવ જે ધર્મને માનો છો, તે ધર્મની આપે ખરેખરી પરીક્ષા કરી હશે, માટે મારી ઈચ્છા પણ તેજ ધર્મને અંગીકાર કરવાની થાય છે.

૧૪૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તોપણ આપે તે ધર્મની કેવી રીતે પરીક્ષા કરી છે ? અને વિધિ, ક્રિયા અને તત્ત્વવાદ રૂપી કસોટી, છેદ અને તાપમાં તમારું ધર્મ રૂપી સુવર્ણ કેવી રીતે શુદ્ધ થયેલ છે ? તે વાત કૃપા કરી જણાવો. ”

તે ગૃહસ્થના આ પ્રશ્નો સાંભળી મહાત્મા પ્રદ્યુમ્નાચાર્ય નીચે પ્રમાણે સુંદર પદો બોલ્યા હતા.

ધર્મઃ કષ્ચેદતાપૈઃ શુદ્ધો જ્ઞેયઃ સુવર્ણવત્ ।

સર્વ પ્રાણાતિપાતાદિ પાપસ્થાન નિષેધનમ્ ॥

સદ્ ધ્યાનાધ્યનાદીનાં વિધિર્ધર્મ કષોમતઃ

બાહ્ય ક્રિયા કલ્પાપેન યેનાયં નૈવ બાધ્યતે ॥

શુદ્ધશ્ચ જાયતે હેદઃ સ ધર્મકનકે મતઃ ।

જીવાદિજાવવાદો યો બંધમોઙ્ગ પ્રસાધકઃ ॥

સ ધર્મજાતરૂપેઽત્ર જ્ઞેયસ્તાપો મનીષિન્નિઃ ॥

ભાવાર્થ—સુવર્ણની જેમ કસોટી, છેદ અને તાપથી ધર્મની શુદ્ધિ થાય છે. સર્વ પ્રાણાતિપાત વગેરે પાપસ્થાનોના નિષેધ અને શુભ ધ્યાન તથા સ્વાધ્યાય વગેરેના વિધિ એ ધર્મની કસોટી કહેલી છે. જે બાહેરની ક્રિયાઓના સમુદયથી ધર્મ બાધિત ન થાય, તેવી ક્રિયાઓએ ધર્મરૂપી સુવર્ણનો શુદ્ધ છેદ કહેલો છે. બંધ તથા મોક્ષને સાધનાર જીવાદિ તત્ત્વોના વાદ એ ધર્મરૂપી સુવર્ણમાં તાપ રૂપ છે, એમ વિદ્વાનોએ સમજવું.

બદ્ર, આ પ્રમાણે ત્રણ રીતે પરીક્ષા કરેલો જૈનધર્મ અમોએ અંગીકાર કર્યો છે. એ આર્હત ધર્મ જેવી રીતે પરીક્ષામાં પ્રસાર થાય છે, તેવો બીજા કોઈ પણ ધર્મ પરીક્ષામાં પ્રસાર થતો નથી. મહાનુભાવ પ્રદ્યુમ્નાચાર્યના આ વચ્ચનો સાંભળી તે ગૃહસ્થ અતિ આનંદ પામી ગયો અને તેણે અંતરમાં ઉમંગ ધારણ કરી સનાતન જૈન ધર્મને અંગીકાર કર્યો. અનુક્રમે એ મહાન આચાર્યની પાસે આર્હત તત્ત્વોનું વિશેષ જ્ઞાન મેળવી અને શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ સંપાદન કરી તે ગૃહસ્થે પોતાનો મનુષ્ય જન્મ કૃતાર્થ કર્યો હતો.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૪૯

વર્તમાન સમાચાર.

(દમણમાં પરિક્ષા પૂર્વક થયેલો ઇનામનો મેળાવડો.)

કારતક શુદ્ધિ ૧૦ ના દિવસે માહારાજશ્રી હંસવિજયજીએ જૈન વિદ્યાર્થીઓની ધાર્મિક પરીક્ષા લીધી હતી. અને વિદ્યાવૃદ્ધિ વાસ્તે અસરકારક બોધ કર્યો હતો, આ પ્રસંગે મુનિ કુસુમવિજયજીએ જ્ઞાન ભણાવાની આવશ્યકતા વિવેચન પૂર્વક બતાવી હતી, છેવટે ચો-ગ્યતાનુસાર રેશમી રૂમાલોનું બાળકોને ઇનામ તથા સર્વ વિદ્યાર્થીઓને સાકરના પડા મળ્યા હતા. તેજ દિવસે વ્યાખ્યાન થયા બાદ કચ્છ માંડવીથી દર્શનાર્થે આવેલા શા. લખમશીભાઈ રાજપાળે શ્રીકૃ-ળની પ્રભાવના કરી હતી, અને પાલીતાણેથી આવેલા શા. લાલચંદ ભાઈ શેઠ અમરચંદ દમણીઆ તરફથી નોકારશી જમાડવા પૂર્વક પ્રભુ પૂજા ભણાવી આંગી ભાવના પણ કરાવી હતી.

“ શ્રી મહેસાણા શ્રીમન્ મહોપાધ્યાયજી શ્રીમદ્ યશો-
વિજયજી જન સંસ્કૃત પાઠશાળાનો ઇનામ
સમારંભનો જનરલ મેળાવડો.

મહેસાણા તા. ૧-૧૧-૧૧.

આ શાળામાં અભ્યાસ કરતા સાધુ સાધ્વીઓ તથા વિદ્યાર્થી-ઓની વાર્ષિક પરિક્ષા પરમોપકારી પૂજ્યપાદ શ્રીમોતિવિજયજી મહારાજજી તથા પંડીતજી રામ લક્ષ્મણજી પાસે લેવાયેલી હતી. તેનું પરિણામ ૭૫) ટકા જેટલું આવેલું; તે નિમિત્તે વિદ્યાર્થીઓને ઇનામ ધર્મ પ્રેમી શેઠ ગોકલભાઈ મુળચંદના મહુમ સુપુત્રી જ્ઞેન ચંદન-બાઈ તરફથી આપવા માટે આજે જનરલ મેળાવડો શ્રીમોતિવિ-જયજી મહારાજજીના પ્રમુખપણા નીચે ભરવામાં આવ્યો હતો. પરિક્ષાનું સંતોષકારક પરિણામ, વાર્ષિક રીપોર્ટ હિસાબ, વીઝીટરોના

૧૫૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અભિપ્રાયો—વગેરે જાહેર કર્યા બાદ—પ્રસંગને લગતા અસરકારક ભા-
વણા કરવામાં આવ્યા હતા—

છેવટે પ્રમુખ સાહેબે અભ્યાસીઓને અતિ ઉપયોગી સુદરગ્રોધ
આપી, આવી મહાન સંસ્થાનો વિજય ધમ્મચો હતો. તા. સદર

હિંદુસ્તાનમાં અનેક સ્થળે આપણા પ્રાચિન દેવાલયો આવેલા
છે. જેમાં કેટલાક સ્થળો જે કે આગળ શેડુરો તરિકે હતા અને
હાલ નાના ગામડા અને કોઈકોઈ તો તદન જંગલ સમાન થઈ પડેલા
છે, કે જે સ્થળોમાં ઘણા વર્ષો પહેલાના પ્રાચિન દેવાલયો, અને અ-
પૂર્વ ચમત્કારિક પ્રતિમાઓ પ્રતિષ્ઠિત થયેલ છે. જેના દ્વાખલા તરિકે
હાલમાં અમોને મળેલા ખબર મુજબ સર્વે જૈન બંધુઓને જણાવવા
રજા લઈએ છીએ.

ગૂજરાતમાં પાદરા તાબે વણુછરા નામનું એક નાનું ગામ છે, જ્યાં
આપણું એક પ્રાચિન દેવાલય છે. જેમાં મૂળ નાયકજી શ્રી ચિંતામણિ
પાર્શ્વનાથજીની પ્રતિમા છે. સાથેશ્રી શીતળનાથજી મહારાજની પ્રતિમા
છે જે કે ઘણાંજ પ્રાચિન છે. તેમજ સાથે શ્રી ધરજીંદ્ર પાર્શ્વનાથજી
મહારાજ અને શ્રી શામળા પાર્શ્વનાથજી મહારાજની પ્રતિમા છે;
જેમાં શામળા પાર્શ્વનાથજી મહારાજ કહેવા પ્રમાણે કુમારપાળ
મહારાજની વખતના પ્રતિષ્ઠિત છે. એકંદરે પ્રતિમાજી અલૌકિક
અપૂર્વ અને ખાસ દર્શન કરવા લાયક છે. આ વણુછરા ગામ
હંશરાજ વશરાજનું વસાવેલું કહેવાય છે. આ ખાસ યાત્રાનું સ્થાન
છે. જૈન બંધુઓએ અવશ્ય તેનો લાભ લેવા ચુકવું નહિ.

બી-બી-સી-આઈ રેલવે (સુબર્બ જતી રેલવે)માં વડોદરા થઈ વિ-
શ્વામીત્રી સ્ટેશનથી માસર રોડ જતી ટ્રેનમાં મોલા સ્ટેશન આવે છે
ત્યાંથી ત્રણ ગાઉ પગ રસ્તે આ વણુછરા ગામ છે.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૫૧

સાધુ, સાધ્વી મહારાજઓ માટે ગામ પાદરાથી સાધી ગામ થઈ મોલા જવાય છે જ્યાંથી ત્રણ ગાઉ આ ગામ છે ત્યાંથી વિહાર કરી મીયાગામ-ડોલોઈ-વડોદરા ગમે તે સ્થળે જવાય છે. દરેક મુનિ મહારાજ કે જૈન બંધુઓને આ ગામની યાત્રા કરવા જવા ખાસ બિનંતિ છે.

(મળેલું)

મુનિ મહારાજઓનાં આવાગમન અને ઉપદેશથી થતા લાભો.

ગુજરાતમાં આવેલા ગામ વણુછરા તથા પાદરા ગામની આજુ બાજુમાં આવેલા છુટક છુટક ગામોમાં જ્યાં કે દશાઓશવાળ વણીક જ્ઞાતિ જૈન બંધુઓની વસ્તી છે. આવા ગામોમાં કેઈપણ વખત મુનિ મહારાજઓનું આવાગમન નહિં થતું હોવાથી કોમમાં કન્યાવિક્રય જેવા દુષ્ટ રિવાજ એટલા બધા જડ ઘાલી બેઠા છે કે તેવા ગામોમાં વસનારી કોમની અવનતિજ નજરે દેખાય છે. સારા ભાગ્યેજ મીયાં-ગામમાં આતુરમાસ રહી અનેક ભવ્યાત્માને ઉપદેશદ્વારા લાભ આપી આતુરમાસ ઉતરતાં પોતાના વિહાર દરમ્યાન મહોપકારી પરમ પૂજ્ય સ્વર્ગવાસી આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ધવિજયાનંદસૂરિ (આત્મા-રામજી) મહારાજના વિદ્વાન શિષ્ય પરમ ઉપગારી શ્રીમદ્ધવલ્લભવિજયજી મહારાજ અત્રે પધારતાં કન્યાવિક્રયનો દુષ્ટ રીવાજ બંધ કરવાનો ઠરાવ તેઓ સાહેબના સદ્ઉપદેશથી ઉક્ત ગામોના દશાઓશવાળ જ્ઞાતીના અમે જૈન બંધુઓ જ્ઞાતી સમસ્ત નીચે મુજબ કર્યો છે.

૧ અમારા જથામાં કન્યાની અછત વીગેરેના કારણથી કેટલાક વખતથી કન્યાવિક્રયનો રીવાજ બહુજ ચાલતો હતો જે હવેથી બીલકુલ બંધ કરવામાં આવે છે.

૨ કન્યાવિક્રયનો રીવાજ થવાના મૂળ કારણો પૈકી પ્રથમ આ ગામોની કન્યા અમારી હદ બહાર જતી હતી તે બંધ કરી હવે અમારા

૧૫૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

- જયામાં અહીં હદમાં કન્યા દેવી એવો ઠરાવ કરવામાં આવે છે.
- ૩ લગ્ન વખતે જમણુવાર આદિના બહુ મોટા ખર્ચો હતા, જેમાં ત્રણ દિવસ ગોરવ અને ચોથે દિવસે વરોંડીના જમણુ થતા હતા, તે કમી કરી આજથી એક ગોરવ કરવું, અને એક દિવસ વરોંડી કરવી. સદરહુ વરોંડીના ખર્ચ બદલ વરવાળા તરફથી કન્યાવાળાને રૂ ૧૦૧) અંકે એકસો એક રૂપૈયા આપવા.
- ૪ પડલા (પદલા) ના રૂ ૬૫૧) આપવાનો ઠરાવ છે તે કાયમ રાખવામાં આવે છે તેથી એાછું વધતું લેવું દેવું નહી.
- ૫ રૂ ૧૫૧) વેવીશાળ કરતી વખતે વસનમાં જણુસો આપવી તે જણુસો લગ્ન વખતે પાછા આપે તો રૂ ૬૫૧) પુરા કરી આપવા અને વસનની જણુસો પાછી ન આપે તો રૂ ૫૦૦) ની જણુસો લગ્ન વખતે આપવી.

ઉપર પ્રમાણે ઉક્ત મુનિરાજશ્રીના ઉપદેશાનુસાર કન્યાવિક્રયનો નિયમ લેતા તે ઠરાવ ભવિષ્યમાં નહી શકે તેને માટે ઉપર મુજબના વધારાના ધારા ઉક્ત જ્ઞાતિએ કર્યા છે. ઉપર મુજબના ધારાથી વિરૂદ્ધ વર્તન કરનાર જ્ઞાતિનો ગુન્હેગાર ગણાશે. જેની નીચે ત્યાં વસનારાઓની સહીયો લેવામાં આવી છે. જ્યાંજ્યાં કન્યાવિક્રયનો દુષ્ટ રીવાજ ચાલતો હોય તે ગામવાળાએ આ ધડો લેવા જેવું છે.

આ માસમાં નવા થયેલા માનવંતા મેમ્બરોના નામો.

- ૧ શેઠ કેશરીચંદ્ર લાણુભાઈ રે. બીલીમોરા પેહલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર.
- ૨ શેઠ કેશવલાલ અમુલખ ઝવેરી રે. પાલનપુર (ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરમાંથી) બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર.

(મળેલું)

